

prima instanță: V.Cupcea
instanța de apel: N.Budăi, A.Panov, I.Muruianu

dosarul nr. 2ra-553/16

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Iurie Bejenaru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Grosu Maria împotriva lui Pușneac Vasile și Cebotaru Oleg privind repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Grosu Maria, casată hotărîrea Judecătoriei Orhei din 10 aprilie 2015 și pronunțată o nouă hotărîre, de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 26 septembrie 2014, reclamanta Grosu Maria s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Pușneac Vasile și Cebotaru Oleg privind repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii Grosu Maria a indicat că, este proprietara casei de locuit situată în satul Vatici, raionul Orhei, iar din motiv că aceasta necesită reparație a convenit cu pîrîtul să efectueze următoarele lucrări de reparație la casă: să îndrepte și să tencuiască pereții și tavanul casei.

Afirmă că, pentru efectuarea lucrărilor, pîrîtul Pușneac Vasile a solicitat de la reclamantă cîte 50 lei pentru m.p. la pereți și cîte 65 lei m.p. la tavan, obligațiune care a fost îndeplinită cu diligență de către dînsa, în total achitîndu-i pîrîtului suma de 27000 lei.

Invocă reclamanta că, pîrîtul împreună cu alți lucrători, a efectuat lucrările în timp de 7 zile: 3 zile au lucrat la tavan și 4 zile la pereți, dînsa întrebîndu-l pe acesta dacă nu trebuia să aștepte să se usuce pereții, apoi să tecuiască, că altfel tencuiala poate cădea, la ce i s-a spus că dînsul este meșter și știe mai bine ce face.

Susține că, peste 2 luni tencuiala de pe tavan a început să cadă, pe pereți și tavan au apărut fisuri, astfel l-a telefonat pe pîrît, care a venit și văzînd consecințele, i-a promis să vină și să refacă lucrările cînd se va încălzi timpul.

Relevă că, în luna mai 2014, pîrîtul a venit la dînsa acasă cu încă un lucrător, au ras tencuiala de pe tavan, solicitîndu-i suma de 1000 lei pentru materialele necesare pentru reparație, a grunduit tavanul și a plecat fără a mai reveni să înlătore lucrul necalitativ, iar la toate apelurile de telefon, acesta nu reacționează, eschivîndu-se de la onorarea obligațiilor, motiv pentru care s-a adresat Camerei de Comerț și Industrie, Filiala Orhei pentru a calcula valoarea prejudiciului cauzat.

Conform raportului de evaluare a Camerei de Comerț și Industrie Filiala Orhei nr. 0342807 din 14.07.2014, s-a constatat că lucrările de reparație (grunduirea, chituirea și vopsirea pereților) sînt îndeplinite necalitativ, la momentul efectuării evaluării 80-90% substanța de pe tavan este căzută și pînă la 10 % la pereți. Explică că, cauza îndeplinirii necalitativ a lucrărilor de reparație constă în următoarele: executorul lucrărilor de reparație n-a respectat cerințele condițiilor tehnice și normele în construcție în vigoare, nu s-a respectat intervalul între procesele tehnologice; după condițiile tehnice suprafețele chituite trebuie uscate 100%, nu se permite vopsirea pe suprafețe umede; după perioada de executare a lucrărilor n-a fost posibil de uscat suprafețele și ca rezultat umeditatea rămasă în chituială după vopsire umflă chituiala, care cade de pe tavan și pereți, iar valoarea prejudiciului material cauzat proprietarului Grosu Maria la casa de locuit individuală amplasată în s. Vatici, r-ul Orhei constituie suma de 39979 lei, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta Grosu Maria în urma concretizării acțiunii, încasarea din contul pîrîților Pușneac Vasile și Cebotaru Oleg în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 39000 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 1360 lei și suma de 2500 lei – cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 10 aprilie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de către Grosu Maria a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Grosu Maria, casată hotărîrea Judecătoriei Orhei din 10 aprilie 2015 și pronunțată o nouă hotărîre, de admitere a acțiunii. S-a încasat în mod solidar din contul lui Pușneac Vasile și Cebotaru Oleg în beneficiul Mariei Grosu prejudiciul material în sumă de 39000 lei și suma de 4737 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la data de 19 ianuarie 2016, Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Orhei din 10 aprilie 2015.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, circumstanțe care de altfel au fost constatate pe deplin de către prima instanță.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – înfăptuirea actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele

cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărîre ilegală și neîntemeiată de admitere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul lor la judecarea în mod echitabil a cauzei, pe cînd concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC RM.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 15 octombrie 2015 (f.d.115), iar recursul a fost depus la 19 ianuarie 2016 (f.d.128), însă la dosar nu există careva probe care să confirme faptul că, Pușneac Vasile a recepționat decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Pușneac Vasile prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bordian Marcela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadi